

Udskrift
af
Arbejdsrettens dom af 30. august 2004

i sag nr. A2003.1251:

Landsorganisationen i Danmark

for

Statsansattes Kartel

for

Specialarbejderforbundet i Danmark

(advokat Peter Nisbeth)

mod

Finansministeriet, Personalestyrelsen

på egne vegne

og for

Dansk Røde Kors

Asylafdelingen, Samdrift Nordjylland

(kammeradvokaten ved advokat Vibeke Borberg)

Dommere: Poul Flemming Hansen, Poul Monggaard, Tove Møller Pedersen, Steen A. Rasmussen, Poul Søgaard (retsformand), Jan Tønners, Nicolai Westergaard.

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt Personalestyrelsen har været berettiget til at afvise at behandle afskedigelsen af to tillidsrepræsentanter efter reglerne i aftalen mellem Statsansattes Kartel og Personalestyrelsen om tillidsrepræsentanter i Staten mv., idet Specialarbejderforbundet i Danmark ikke i sin begæring om forhandling i sagen udtrykkeligt gjorde opmærksom på, at forhandlingen skulle ske efter disse regler, samt om det var berettiget at afskedige de to tillidsrepræsentanter før afholdelse af forhandling mellem organisationerne.

PARTERNES PÅSTANDE:

Klager, Landsorganisationen i Danmark for Statsansattes Kartel for Specialarbejderforbundet i Danmark, har nedlagt påstand om, at de indklagede, Personalestyrelsen og Dansk Røde Kors, har brudt § 11, stk. 2, i parternes aftale om tillidsrepræsentanter i Staten mv., og at Personalestyrelsen for organisationsansvar skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod til Statsansattes Kartel.

Indklagede, Finansministeriet, Personalestyrelsen, på egne vegne og for Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, har påstået frifindelse.

SAGSFREMSTILLING:

Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, er omfattet af fællesoverenskomsten mellem Statsansattes Kartel og Finansministeriet, Personalestyrelsen, og af aftalen om tillidsrepræsentanter i Staten mv.

Af tillidsrepræsentantaftalen af 27. juni 2003, som på dette område er identisk med tillidsrepræsentantaftalen af 1. september 2002, der var gældende, da sagen opstod, fremgår om afskedigelser bl.a.:

”§ 11. Afskedigelse/forflyttelse – overenskomstansatte

En tillidsrepræsentants afskedigelse skal begrundes i tvingende årsager.

Stk. 2. Inden en tillidsrepræsentant afskediges eller forflyttes med den virkning, at vedkommende forhindres i at udføre sit tillidsrepræsentanthverv, skal sagen være forhandlet efter følgende regler:

1) Ansættelsesmyndigheden anmoder den lokale afdeling af den organisation, som tillidsrepræsentanten er medlem af, om forhandling. Forhandlingen skal finde sted senest 8 dage efter, at anmodning herom er fremsat.

2) Hvis organisationen skønner, at den påtænkte afskedigelse/forflyttelse ikke er rimeligt begrundet i tillidsrepræsentantens eller ansættelsesmyndighedens forhold, kan organisationen inden for en frist på 14 dage efter den i nr. 1 nævnte forhandling skriftligt kræve sagen forhandlet mellem overenskomstens/organisationsaftalens parter. Forhandlingen skal finde sted senest 8 dage efter, at anmodning herom er fremsat.

....

Stk. 5.

1) En tillidsrepræsentants arbejdsforhold kan, medmindre opsigelsen skyldes arbejdsmangel, ikke afbrydes, før vedkommendes organisation har haft lejlighed til at prøve berettigelsen af afskedigelsen ved fagretlig behandling, jf. stk. 6-15.

2) Er afskedigelsen begrundet i arbejdsmangel, kan arbejdsforholdet ikke afbrydes i varselsperioden, før vedkommendes organisation har haft lejlighed til at prøve berettigelsen af afskedigelsen ved fagretlig behandling, jf. stk. 6-15."

I Fællesoverenskomsten mellem Finansministeriet, Personalestyrelsen, og Statsansattes Kartel (StK-fællesoverenskomsten) af 2002 hedder det i § 18 om afskedigelsesproceduren bl.a.:

"Stk. 1.

Ved afskedigelse af en ansat må vilkårligheder ikke finde sted, og klager over påståede urimelige afskedigelser kan behandles efter reglerne i stk. 2-19

...

Stk. 4. Hvis den pågældende har været uafbrudt beskæftiget hos ansættelsesmyndigheden i mere end 6 måneder, og organisationen skønner, at afskedigelsen ikke kan anses for rimeligt begrundet i den pågældendes eller ansættelsesmyndighedens forhold, kan organisationen senest 14 dage (for månedslønnede 1 måned) efter opsigelsens afgivelse kræve spørgsmålet forhandlet med den lokale sættelsesmyndighed. Forhandlingen afholdes senest 14 dage efter anmodningens fremsættelse.

Stk. 5. Opnår organisationen og ansættelsesmyndigheden ikke enighed ved forannævnte forhandling, kan organisationen senest 14 dage (for månedslønnede 1 måned) efter forhandlingen skriftligt kræve sagen forhandlet mellem overenskomstens/organisationsaftalens parter. Forhandlingen afholdes senest 1 måned efter anmodningens fremsættelse.

Stk. 6 ...Opnår overenskomstens/organisationsaftalens parter ikke enighed ved forhandlingen, kan organisationen kræve sagen behandlet ved voldgift ..."

Som følge af et faldende antal asylansøgere besluttede Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, i marts 2003 at lukke to asylcentre i Nordjylland, henholdsvis Visse og Ulsted. I den forbindelse ønskede Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, at afskedige to ud af i alt fire ordinært ansatte medlemmer af Specialarbejderforbundet. Alle fire var beskyttet i henhold til tillidsrepræsentantaftalen. Asylafdelingen anmodede derfor den 22. april 2003 Specialarbejderforbundet om en lokal forhandling i henhold til tillidsrepræsentantaftalen.

Den lokale forhandling blev gennemført den 28. april 2003. Det hedder i referatet bl.a.:

"Forhandling i.h.t. TR-aftalen vedr. A og B
Samdrift Nordjylland

.....

DRKA henviste til den fremsendte forhandlingsanmodning samt referat af forhandlingsmøde den 19. marts 2003. Endvidere blev den hidtidige og fremtidige normeringsnøgle gennemgået. Heraf fremgik, at de nuværende 6 SiD'ere (heraf to fleksjobbere) skulle reduceres til 2 stillinger i fremtiden. De 4 medarbejdere, der er ansat på almindelige vilkår, er alle beskyttet i henhold til TR-aftalen.

På foranledning af A blev det præciseret, at de nuværende SiD-opgaver ikke ville overgå til andre stillingskategorier.

Af forhandlingsreferatet af mødet den 19. marts 2003 fremgår det, at "såfremt medarbejdere har tjenestested på én af de afdelinger, der lukker (hvilket er afdeling X), og medarbejderen ikke bestrider en fællesfunktion ...samt det forhold, at indholdet SiD-stillingerne i Y og Z vil ændre sig relativt mindst, har DRKA besluttet at indstille de 2 medarbejdere, der har tjenestested i Visse til afsked.

SiD kunne ikke acceptere, at de to medarbejdere blev opsagt og forbeholdt sig ret til at videreføre sagen."

Den 5. maj 2003 skrev Specialarbejderforbundet i Danmark, hovedkontoret, til Personalestyrelsen og anmodede om at blive indkaldt til et mæglingsmøde. Det hedder i brevet:

"Uenighed om afskedigelser – Dansk Røde Kors, Samdrift Nordjylland

Der er opstået uenighed med Dansk Røde Kors vedrørende afskedigelser i Samdrift Nordjylland.

På grund af økonomiske nedskæringer ønsker Dansk Røde Kors at nedskære 4 ud af 6 SiD-stillinger.

4 personer er ansat på "normale" vilkår, og 2 personer er "tilskuds-personer".

Uenigheden består i, hvem der skal afskediges.

Dansk Røde Kors har valgt at afskedige de specialarbejdere, som p.t. er ansat i X.

Forbundet finder denne fremgangsmåde forkert, idet der er tale om en samdrift, og derfor skal alle personer inden for samdriften stilles lige i forhold til, hvilke personer der skal bevares i stillingerne.

På baggrund af ovenstående ønsker vi at blive indkaldt til mæglingsmøde."

Den 13. maj 2003 foregik der telefonsamtaler mellem Asylafdelingen, Specialarbejderforbundet og Personalestyrelsen, jf. nedenfor under gengivelsen af forklaringerne. Samme dag faxede forbundet til Asylafdelingen kopi af forbundets brev af 5. maj 2003 til Personalestyrelsen.

Personalestyrelsen kontaktede den 19. maj 2003 Specialarbejderforbundet, og der aftaltes et møde til den 4. juni 2003.

Den 30. maj 2003 afskedigede Asylafdelingen de to medlemmer af Specialarbejderforbundet i Danmark, *A* og *B*. Det hedder i afskedigelsesbrevet til *A* bl.a.:

"I henhold til tillidsrepræsentantaftalen har den påtænkte afsked været forhandlet, og der henvises til forhandlingsreferat fra mødet d. 28. april 2003 (vedlagt). SiD har efterfølgende rejst sagen overfor Finansministeriet, men har efter Dansk Røde Kors Asylafdelings oplysning ikke rejst den som en sag i h.t. tillidsrepræsentantaftalen.

Dansk Røde Kors Asylafdeling skal derfor varsle dig til afsked med dit individuelle varsel, der er 6 måneder, og du skal således fortræde din stilling med udgangen af november måned 2003."

På mødet den 4. juni 2003 mellem Personalestyrelsen og Specialarbejderforbundet i Danmark afviste Personalestyrelsen at behandle sagen efter tillidsrepræsentantaftalen. Det hedder i referatet fra mødet:

"Referat af møde vedrørende den organisatoriske afgrænsning for afskedigelse af specialarbejdere i Dansk Røde Kors Asylafdeling, Samdrift Nordjylland

*D.d. er afholdt møde i ovenstående sag. Tilstede var: Finn Petersen, SiD, *A*, tillidsrepræsentant, Birgitte Rømer, DRKA, Georg Lavik og Line Johannessen, begge Personalestyrelsen.*

Personalestyrelsen henviste til SiD's brev af 5. maj 2003, hvori SiD ønskede mæglingmøde vedrørende den gruppe af specialarbejdere, som DRKA ville afskedige i Samdrift Nordjylland.

SiD oplyste i tillæg, at der var tale om tillidsmandsbeskyttede medarbejdere, hvorfor mødet skulle holdes iht. tillidsmandsaftalen.

Personalestyrelsen tilkendegav, at SiD ikke havde fremsendt nogen anmodning om forhandling iht. tillidsrepræsentantaftalen ved skrivelse af 5. maj 2003.

SiD var enig i, at det ikke fremgår af skrivelserne af 5. maj 2003, at der anmodes om en forhandling efter tillidsrepræsentantaftalen.

Personalestyrelsen fastholdt, at SiD's anmodning om mæglingmøde vedrørte nogle overordnede kriterier for at nedskære nogle SiD-stillinger i DRKA, Samdrift Nordjylland, og afviste derfor at mødet skulle afholdes iht. tillidsrepræsentantaftalen.

Der kunne ikke opnås enighed.

SiD forbeholdt sig ret til at videreføre sagen."

Der afholdtes efterfølgende den 30. juli 2003 et fællesmøde i sagen, uden at enighed kunne opnås.

Der er under sagen fremlagt fire eksempler på henvendelser fra Specialarbejderforbundet i Danmark til Personalestyrelsen med anmodning om forhandling i anledning af påtænkt afskedigelse af medarbejdere med beskyttelse som tillidsrepræsentant. I tre tilfælde er "tillidsrepræsentant" eller "sikkerhedsrepræsentant" nævnt i overskriften, heraf henviser to til tillidsrepræsentantaftalen. I det fjerde eksempel er det ikke nævnt, at der er tale om en tillidsrepræsentant, og der henvises til fællesoverenskomstens § 18, stk. 5, men referatet af de lokale forhandlinger er vedlagt anmodningen.

FORKLARINGER:

Finn Petersen har forklaret, at han er forretningsfører i Specialarbejderforbundet, Bygge- og Anlægsgruppen. Han beskæftiger sig med sager på det offentlige område.

Afskedigelsessager behandles først lokalt. Hvis den lokale afdeling mener, at der er tale om uberettiget afskedigelse, kontakter den forbundets hovedkontor. Hvis forbundet finder, at sagen skal videreføres, begærer forbundet herefter inden 14 dage møde med arbejdsgiverorganisationen, fx Personalestyrelsen.

I sager om afskedigelse af tillidsrepræsentanter er fristen for at afholde møde 8 dage, efter begæring er fremsat. Det tilstræbes at overholde fristen, men det er ikke unormalt, at fristen overskrides. Det har ikke anden konsekvens end, at udsendelse af afskedigelsesbrevet udskydes tilsvarende.

Hvis der er tale om afskedigelse af medlemmer uden tillidsrepræsentantbeskyttelse, orienteres forbundet om den påtænkte afskedigelse, og forbundet sender den til vurdering i lokalafdelingen. Hvis lokalafdelingen vurderer, at afskedigelsen er uberettiget, tager forbundet sagen op, men normalt vil afskedigelsesbrevet allerede være afsendt, inden forbundet sender begæringen om forhandling af sted.

I den konkrete sag blev han ringet op af tillidsrepræsentant ^A og orienteret om sagen. Han deltog også som observatør under den lokale forhandling den 28. april 2003, selv om det ikke fremgår af referatet. Der var blandt mødedeltagerne ingen tvivl om, at forbundet ville føre sagen videre.

Begæring om forhandling med Personalestyrelsen blev afsendt den 5. maj 2003, inden for 14 dages fristen. Han har selv udfærdiget begæringen og erkender, at begæringen ikke nævner, i henhold til hvilke regler der ønskedes forhandlet. Der er dog efter hans opfattelse ikke nogen formelle krav til udformningen af begæringen, og de fremlagte eksempler på andre tilsvarende begæringer viser da også, at der kan være forskelle i formuleringen.

Den 13. maj 2003 ringede Birgitte Rømer fra Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, og spurgte, om forbundet havde opgivet at føre sagen videre. Birgitte Rømer fortalte, at hun af Personalestyrelsen havde fået oplyst, at styrelsen ikke havde modtaget en begæring om forhandling af sagen. Han svarede, at sagen var ført videre, og sørgede for,

at Birgitte Rømer fik tilsendt en kopi af begæringen af 5. maj 2003 til Personalestyrelsen.

Under hans fravær aftalte hans sekretær et møde med Personalestyrelsen til den 4. juni 2003. Han talte den 2. juni 2003 med Line Johannesen fra Personalestyrelsen om mødedatoen. På intet tidspunkt blev han konfronteret med, at forhandlingen ikke kunne ske efter tillidsrepræsentantaftalen, eller at afskedigelsesbrevene allerede var afsendt.

Forud for mødet den 4. juni 2003 hørte han om afskedigelsesbrevene og var meget forundret herover. Personalestyrelsen afviste at forhandle efter tillidsrepræsentantaftalen, og det kom aldrig til en drøftelse af afskedigelserne.

Georg Lavik har forklaret, at han er ansat i Personalestyrelsens personale-juridiske kontor, som bl.a. behandler alle sager efter tillidsrepræsentantaftalen. Sager om afskedigelse af andre end tillidsrepræsentanter behandles af det kontor i styrelsen, der har med den pågældende organisation at gøre, for Specialarbejderforbundets vedkommende i det arbejdsmarkedspolitiske kontor. Specialarbejderforbundets begæring af 5. maj 2003 var blevet fordelt til arbejdsmarkedspolitisk kontor, da man ikke ud af formuleringen kunne udlede, at begæringen vedrørte tillidsrepræsentantaftalen. Hvis man havde været i tvivl om meningen med begæringen, ville man have kontaktet forbundet, men det fremgik klart, at der var tale om nogle geografiske kriterier, som forbundet ønskede drøftet. Der var således ikke anledning til at kontakte forbundet for at høre, hvad begæringen angik.

Da Birgitte Rømer den 13. maj 2003 henvendte sig til hans kollega, var sagen således fordelt til arbejdsmarkedspolitisk kontor, og derfor var svaret, at styrelsen ikke havde modtaget en henvendelse fra forbundet om forhandling af afskedigelse af tillidsrepræsentanter.

Han blev efter den 13. maj 2003 bekendt med, at forbundets henvendelse af 5. maj 2003 skulle angå tillidsrepræsentantaftalen. Derfor ringede han den 19. maj 2003 til Finn Pe-

tersen og ville bl.a. fortælle ham, at der ikke ville blive forhandlet efter tillidsrepræsentantaftalen, men da Finn Petersen ikke kunne træffes, aftalte han i stedet et møde.

Han deltog i mødet den 4. juni 2003, fordi forbundet havde gjort det klart, at man ønskede forhandling efter tillidsrepræsentantaftalen.

Birgitte Rømer, som er leder af HR-sektionen i Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, har forklaret, at hun ikke husker, om Finn Petersen deltog i lokalforhandlingen den 28. april 2003. Hun havde på et tidspunkt mellem 19. marts og 28. april 2003 indbudt ham til et møde om afskedigelsen, men han meddelte, at det var den lokale afdeling, der skulle deltage. Hun ringede den 13. maj 2003 til Personalestyrelsen, fordi hun ved den lokale forhandling havde fået det indtryk, at forbundet muligt ville videreføre sagen, men ikke siden havde hørt noget. Personalestyrelsen, som ikke tidligere havde været involveret i sagen, oplyste, at styrelsen ikke havde modtaget en begæring om behandling af sagen. Hun ringede derfor til Finn Petersen, som meddelte, at sagen var ført videre, og hun modtog kopi af begæringen af 5. maj 2003. Hun var ikke i tvivl om, at Finn Petersen den 13. maj 2003 var af den opfattelse, at sagen var indbragt for Personalestyrelsen i henhold til tillidsrepræsentantaftalen.

Hun var efterfølgende løbende i dialog med Personalestyrelsen, som bl.a. oplyste, at man ikke ville behandle sagen efter tillidsrepræsentantaftalen, hvilket var grunden til, at hun skrev en bemærkning herom i afskedigelsesbrevene. Brevene blev først sendt af sted den 30. maj 2003, formentlig fordi man havde haft travlt med de mange afskedigelser, der skulle afsendes inden udgangen af maj.

PARTERNES ARGUMENTER:

Klager har til støtte for sine påstande gjort gældende, at såvel Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, som Finansministeriet, Personalestyrelsen, har brudt tillidsrepræsentantaftalens § 11, stk. 2; Asylafdelingen ved at foretage afskedigelserne af de to tillidsrepræsentanter før organisationsforhandlingen, selv om det da var klart, at Specialarbejderforbundet mente at have videreført sagen; Personalestyrelsen ved at

have nægtet at forhandle sagen efter tillidsrepræsentantaftalen og ved at have rådgivet Asylafdelingen til at gennemføre afskedigelserne som sket.

Klager har nærmere anført, at der ikke i tillidsrepræsentantaftalen er formkrav til begæring om organisationsforhandling. Der er således ikke krav om, at der udtrykkeligt skal henvises til hjemmelen eller lignende, når der fremsendes begæring om afholdelse af forhandling i sådanne sager. De fremlagte eksempler på begæringer om forhandling viser da også, at de kan være endog meget uklare, og der ligefrem kan være henvist til helt andre bestemmelser end tillidsrepræsentantaftalen. Alligevel er sagerne blevet behandlet efter aftalen. Det eneste formelle krav, nemlig tidsfristen for begæringens fremsættelse, er overholdt, og det er ubestridt, at begæringen af 5. maj 2003 blev modtaget af Personalestyrelsen inden 14 dages fristens udløb. Det er endvidere ubestridt, at Personalestyrelsens frist til at reagere inden 8 dage ikke altid bliver overholdt, idet man normalt finder sig til rette.

I begæringen af 5. maj 2003 henvises der til endnu ikke afskedigede ansatte. Den væsentligste forskel på forhandlinger efter tillidsrepræsentantaftalen og efter Fællesoverenskomsten er, at forhandlingen i førstnævnte tilfælde altid foretages, inden afskedigelsen iværksættes. Personalestyrelsen burde derfor have indset, at begæringen vedrørte tillidsrepræsentanter og derfor skulle forhandles efter tillidsrepræsentantaftalen. Personalestyrelsen burde i hvert fald have undersøgt sagen nærmere. Også den manglende henvisning til regelgrundlaget burde have fået Personalestyrelsen til nærmere at undersøge karakteren af den sag, Specialarbejderforbundet indbragte.

Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, vidste fra de lokale forhandlinger, at sagen angik afskedigelse af tillidsrepræsentanter, og at forbundet ville føre den videre. Det måtte stå klart for Asylafdelingen ved henvendelsen til forbundet den 13. maj 2003, at forbundet mente, at sagen var bragt videre efter tillidsrepræsentantreglerne, men alligevel gjorde Asylafdelingen intet for at oplyse forbundet om, at Personalestyrelsen var af en anden opfattelse.

Klager har endvidere anført, at selv om Personalestyrelsen ved modtagelsen af brevet af 5. maj 2003 måtte have været i tvivl om indholdet af begæringen, stod det i hvert fald den 13. maj 2003 klart for styrelsen, at forbundet var af den opfattelse, at behandlingen skulle ske efter tillidsrepræsentantreglerne. I hvert fald på dette tidspunkt burde Personalestyrelsen have rettet op på misforståelsen og behandlet sagen efter tillidsrepræsentantaftalen i overensstemmelse med forbundets ønsker. Der havde været god tid til at behandle sagen, inden afskedigelserne blev iværksat den 30. maj 2003.

Da Personalestyrelsen kontaktede forbundet den 19. maj og 2. juni 2003, gjorde styrelsen intet for at bringe forbundet ud af den vildfarelse, at sagen ville blive behandlet efter tillidsrepræsentantaftalen, hvilket er et udtryk for manglende loyalitet overfor aftalemodparten. Det begåede overenskomstbrud bør resultere i en følelig, høj bod.

Indklagede har til støtte for sin påstand gjort gældende, at indklagede ikke har brudt tillidsrepræsentantaftalens § 11, stk. 2. Specialarbejderforbundet gjorde det først efter udløbet af 14-dages fristen klart for Personalestyrelsen, at forbundet ønskede at videreføre sagen i henhold til tillidsrepræsentantaftalen. Det var derfor med rette, at Personalestyrelsen afviste at forhandle sagen i henhold til tillidsrepræsentantaftalen. Der er således intet grundlag for bodsansvar.

Indklagede har nærmere anført, at Personalestyrelsen ikke er involveret i afskedigelsesager, før en eventuel begæring om forhandling modtages fra arbejdstagerorganisationen, og altså kun har det kendskab til sagen, der fremgår af forhandlingsbegæringen.

Forbundets begæring af 5. maj 2003 indeholdt hverken direkte eller indirekte henvisning til tillidsrepræsentantaftalen eller til det forhold, at der var tale om afskedigelse af tillidsrepræsentanter. Der var heller ikke vedlagt referat af den lokale forhandling, der kunne have klargjort, hvilke ansatte sagen omhandlede. Det fremgik tværtimod, at sagen drejede sig om geografiske kriterier for afskedigelse inden for en samdrift.

Personalestyrelsen, som ikke kendte sagen i forvejen, burde derfor ikke indse, at begæringen angik forhandling efter tillidsrepræsentantaftalen. Begæringen gav heller ikke anledning til tvivl om indholdet, og der var derfor ikke grund til at søge sagen yderligere oplyst.

Fristen for begæring om forhandling efter tillidsrepræsentantaftalen udløb den 12. maj 2003, og først derefter blev Personalestyrelsen gjort opmærksom på forbundets forståelse af den afgivne begæring.

Indklagede har endvidere anført, at det er forbundets risiko, at sagen bliver ført videre inden for fristen, og det er forbundets ansvar, at begæringen har en sådan udformning, at det med rimelighed kan udledes, efter hvilke regler der ønskes forhandlet. De fremlagte eksempler er noget uklare, men indeholder dog i det mindste ordet tillidsrepræsentant, henviser til tillidsrepræsentantaftalen eller er vedlagt referat fra den lokale forhandling, hvoraf det fremgår, at der er tale om tillidsrepræsentanter. Intet af dette var tilfældet med begæringen af 5. maj 2003, og forbundet bærer således hele ansvaret for, at denne sag ikke er forhandlet efter tillidsrepræsentantreglerne.

Indklagede har yderligere gjort gældende, at selv om overenskomstbrud måtte blive statueret, bør der ikke idømmes bod, idet forbundet bærer hovedansvaret for den opståede tvist.

ARBEJDSRETTENS BEMÆRKNINGER OG KONKLUSION:

Efter § 11, stk. 2, nr. 2, i Aftale om Tillidsrepræsentanter i Staten mv. kan den organisation, en tillidsrepræsentant er medlem af, inden for en frist på 14 dage efter afholdelsen af den i bestemmelsens nr. 1 omtalte lokale forhandling skriftligt kræve sagen forhandlet mellem overenskomstens/organisationsaftalens parter, hvis organisationen skønner, at den påtænkte afskedigelse ikke er rimeligt begrundet i tillidsrepræsentantens eller ansættelsesmyndighedens forhold. Den sag, der kan kræves forhandlet, er således den konkrete afskedigelsessag, som forinden har været forhandlet lokalt. Det følger af bestemmelsen, at en forhandling mellem

overenskomstens/organisationsaftalens parter ikke kan kræves, hvis begæring om forhandling fremsættes efter udløbet af 14 dages fristen. Det må endvidere være en forudsætning, at begæringen om forhandling på rimelig måde identificerer den sag, der kræves forhandlet, herunder navnlig således, at den modstående part gøres bekendt med temaet for forhandlingen og det regelsæt, der begrundet kravet om forhandling.

Specialarbejderforbundets brev af 5. maj 2003 fremtræder ikke som et krav om forhandling i henhold til tillidsrepræsentantaftalen. Ordet "tillidsrepræsentant" eller lignende forekommer ikke, og der er ikke en henvisning til aftalen. Der er endvidere ikke vedlagt referat af lokalforhandlingen eller andre bilag angående sagen om afskedigelse af tillidsrepræsentanterne, og lokalforhandlingen er uomtalt i brevet. Brevet indeholder således ikke det mindstemål af oplysninger, der kunne bevirke, at Personalestyrelsen, som ikke kendte sagen i forvejen, måtte opfatte brevet som et krav om forhandling i henhold til tillidsrepræsentantaftalen. Tværtimod måtte brevet læses som et krav om forhandling om de geografiske kriterier i forbindelse med en almindelig afskedigelsessag inden for Samdriften, jf. herved Fællesoverenskomstens § 18. Formålet med brevet fremstod derfor ikke som tvivlsomt for Personalestyrelsen, og det kan ikke bebrejdes styrelsen, at den ikke foretog en nærmere undersøgelse af formålet.

Først den 13. maj 2003, efter 14 dages fristens udløb, blev Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, bekendt med Specialarbejderforbundets brev af 5. maj 2003 og med, at forbundet anså dette for en begæring om forhandling i henhold til tillidsrepræsentantaftalen. Derpå blev Personalestyrelsen gjort bekendt med, at forbundet havde denne opfattelse.

Specialarbejderforbundet har således ikke inden 14 dages fristens udløb fremsat krav om forhandling i henhold til tillidsrepræsentantaftalen af den sag, der den 28. april 2003 havde været forhandlet lokalt. Personalestyrelsen har ikke haft pligt til uanset dette at medvirke i en sådan forhandling, og styrelsen har ikke begået brud på tillidsrepræsentantaftalens § 11, stk. 2, ved ikke at ville forhandle i henhold til denne bestemmelse. Denne vurdering ændres ikke af, at fristoverskridelsen var forholdsvis kort, eller af, at en forhandling kunne have været gennemført, inden afskedigelserne blev iværksat.

Det følger af det anførte, at hverken Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, eller Personalestyrelsen har tilsidesat tillidsrepræsentantaftalens § 11, stk. 2, ved, at afskedigelserne blev iværksat den 30. maj 2003.

Herefter tager Arbejdsretten indklagedes påstand om frifindelse til følge.

THI KENDES FOR RET:

Indklagede, Finansministeriet, Personalestyrelsen, på egne vegne og for Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, Samdrift Nordjylland, frifindes.

I sagsomkostninger skal klager, Landsorganisationen i Danmark for Statsansattes Kartel for Specialarbejderforbundet i Danmark, betale 2.000 kr. til Arbejdsretten.